MAFUNZO ya Wanafunzi wa Kufundisha
Kipindi cha 1: Wafanye wanafunzi, sio waongofu
Imetolewa na Ron Lively, M.Div., MA - BiblicalMentoring.org (Masomo)

hatua 1 Maombi ya ufunguzi

hatua 2 Kila mtu ananukuu mstari wa kumbukumbu: **Mathayo 28: 19-20**
19 Basi, nendeni mkawafanye mataifa yote kuwa wanafunzi,
kuwabatiza katika jina la Baba na la Mwana na la Roho Mtakatifu,
20 kuwafundisha kushika yote niliyowaamuru ninyi.
Na tazama, mimi niko pamoja nanyi siku zote, mpaka mwisho wa nyakati."

hatua 3 Soma na ujadili Sura ya Biblia - **Mathayo 28**

hatua 4 Maswali ya Maombi ya Kibinafsi na / au Majadiliano ya Kikundi:

1. Je, tunaelewa nini Yesu, Bwana wetu, alituagiza kuwa na kufanya?
2. Waongofu wanakujaje kwenye imani katika Kristo? Kisha, wanakuwaje wanafunzi?
3. Jadili ni jukumu la nani kuwafanya waongofu na wanafunzi? Jadili athari.
4. Kwa nini ni muhimu kufuata ujumbe wa Kristo na njia ya kujenga Ufalme Wake?

hatua 5 *Soma na ujadili Yaliyomo kutoka kwa kitabu:*

Utangulizi kutoka kwa kitabu:
Yesu alikuja kuokoa mbio zilizoanguka na kuinua watu ambao wangemsifu milele. Katika kutekeleza utume huu, alihudumu kati yetu kama mtumishi, akiwahudumia wagonjwa, akiponya waliovunjika moyo, na kuhubiri Injili kwa umati. Lakini kupitia hayo yote alielekeza mawazo yake katika kufanya wanafunzi—watu ambao wangejifunza kumhusu na kufuata nyayo Zake.

Baada ya kifo na ufufuo wake, kabla ya kupaa mbinguni, Aliwaambia wafuasi hawa "nendeni mkawafanye mataifa yote kuwa wanafunzi." Wangeweza kuelewa alichomaanisha, kwa kuwa alikuwa akiwauliza tu waendelee na kile alichokuwa amefanya pamoja nao. Tume Kuu sio wito kwa njia mpya ya hatua, lakini ufafanuzi wa njia Yake mwenyewe ya utume.

Mwenye busara katika unyenyekevu wake, hiki kilikuwa kiini cha mpango wa Kristo kufikia ulimwengu kwa ajili ya Mungu. Alijua kwamba haiwezi kushindwa. Kwa maana wanafunzi wa kweli hawatakua tu kwa mfano wa Bwana wao; baada ya muda, kwa Roho Wake, watazaa maisha Yake kwa wengine.

Kinachoonekana pia, mkakati huu unaleta msukumo wa huduma ya Yesu ndani ya wito wa kila Mkristo. Kwa hakika, sio wengi wanaoitwa kuchunga kutaniko kubwa au hata kufundisha darasa la Shule ya Jumapili, lakini kila mtu ameitwa kushiriki katika kufanya wanafunzi. Agizo lake sio zawadi maalum; ni amri, na wote wanaomwamini Kristo hawana chaguo ila kutii.

Walakini wajibu huu hautambuliki sana katika kanisa leo. Sio kwamba mamlaka hiyo imekataliwa, lakini kwamba watu wengi hawajui jinsi inavyohusiana na kazi ya kila siku ya maisha yao.

Ndio sababu kitabu hiki kinakaribishwa sana. Inashuka kwa mambo ya vitendo ya nidhamu. Kuandika kutokana na uzoefu mpana katika huduma hii, Dk. Keith Phillips anashiriki kanuni ambazo amejifunza katika mchakato mgumu wa kuongoza watu katika njia ya Kristo.

Anajenga juu ya dhana kwamba kukuza tabia ni muhimu zaidi kuliko ustadi wa kung'arisha. "Lazima uwe mtu wa Mungu," anaandika, "kabla ya kufanya kazi ya Mungu." Msingi wa njia hii ni hitaji la Kibiblia la mtu kufa kwa ubinafsi, ili Kristo awe na utawala usiopingika moyoni. Kusisitiza ahadi hii ni mtazamo wa utii kwa mamlaka ya kimungu, ibada inayoonyeshwa katika nidhamu kali ya kibinafsi, upendo unaotoka, na hisia ya jamii.

Mwandishi anaendelea kuelezea kwa undani jinsi ukuaji kama huo unavyokuzwa, akionyesha viungo muhimu katika maisha ya mwanafunzi na mwanafunzi. Utaona kwamba sio kazi rahisi. Na hakuna njia za mkato. Ili kufanya kazi hii mtu lazima awe na azimio thabiti na huruma ya dhabihu.

Hapa ndipo hatimaye, hatimaye, sisi sote lazima tukabiliane na suala hilo. Je, tuko tayari kulipa bei? Kwa kuamini kwamba kitabu hiki kitatusaidia kutambua hitaji zaidi, na kututia moyo kuelekea ushiriki wa ujasiri, wenye kusudi katika kazi ya Mwalimu wetu, ni furaha kukupongeza kwako. - Robert E. Coleman

Sura ya 1 kwa mwandishi - Keith Phillips:

Mwezi wa kwanza nilikuwa Watts nilishuhudia mauaji.

Ronnie alikuwa mtoto mdogo mkali aliyejaa nguvu. Alihudhuria kilabu cha Biblia cha watoto nilichokuwa nimeanza wiki chache mapema katika mradi wa makazi ya shirikisho. Alivutia umakini wangu siku hii kwa sababu alikuwa akitembea bila viatu kwenye uwanja uliofunikwa na glasi iliyovunjika. Sikuweza kufikiria jinsi alivyozuia miguu yake kukatwa vipande vipande. Walakini hakuonekana kuwa na utunzaji ulimwenguni.

Ghafla mvulana mkubwa alimkimbilia Ronnie, akamchoma kisu kifuani, akashika redio yake ya transistor na kukimbia. Ronnie alianguka chini.

Sikuamini. Nilitokwa na jasho baridi. Mitende yangu iligeuka kuwa nyororo. Moyo wangu ulikimbia nilipokuwa nikimkimbilia. Niliogopa mtu angeniuliza nisaidie. Nilitaka, lakini sikujua la kufanya. Kwa hivyo, nilisimama nimepotea katika umati.

Mwitikio wa watoto na vijana ambao walikuwa wamekusanyika karibu na mwili wa Ronnie ulinishangaza. Nilitarajia uadui na hasira, lakini badala yake walifanya kana kwamba walikuwa kwenye sherehe. Walipiga kelele wakati polisi walikuja na kushangilia wakati gari la wagonjwa lilipofika. Walicheka, walipiga kelele na kujaribu kushindana na hadithi juu ya mauaji mengine waliyoyaona. Hakuna mtu aliyeonekana kumjali Ronnie. Hata kaka yake mwenyewe hakuonyesha huzuni.

Nilisimama pale kwa kile kilichoonekana kama umilele. Kile kilichokuwa cha kutisha kabisa kwangu kilikuwa tukio la kawaida kwa kila mtu mwingine. Lakini huu ulikuwa mwanzo tu, wa kwanza katika mfululizo wa mshtuko ambao ungevunja moyo wangu kwa uwanja huu wa misheni ambao Mungu alikuwa ameniita.

Nilipokuwa nikiondoka kwenye uwanja ambao Ronnie alikufa, kijana anayeitwa Jimmy aliniambia, "Sio jambo kubwa. Watu huuawa hapa kila wakati. Binamu yangu wa mwaka mmoja aliuawa miezi michache iliyopita. Alikuwa akipiga kelele saa mbili asubuhi kwa sababu alikuwa mgonjwa. Mama yake alikuwa mwendawazimu sana. Alimshika kitandani na kumtupa nje ya dirisha. Kichwa chake kilivunjika..."

Kadiri nilivyosikiliza zaidi, ndivyo nilivyojifunza zaidi.

Hakuna hata mmoja wa watoto niliokutana nao aliyemjua baba yake. Haikuonekana kuwasumbua. Ndivyo ilivyokuwa.

Mwanzoni sikuamini Darrell alikuwa akiniambia ukweli wakati alisema hakuwa amekula kwa siku tatu. Nilijua kuwa hakuna mtu aliyekuwa na njaa huko Amerika. Nilidhani alikuwa akijaribu

kunidanganya. Lakini basi nikagundua kuwa mama yake, mraibu, alitumia mapato yao kidogo kununua dawa za kulevya.

Nilijua Teresa mwenye umri wa miaka kumi na mbili alikuwa na mtoto, lakini nilishangaa aliponiambia kuwa mtoto wake ni kaka yake. Baadaye niligundua ni baba ya Teresa ambaye alikuwa amempa ujauzito.

Kulikuwa na Rhonda mwenye umri wa miaka kumi na sita, mama wa wiki mbili, ambaye hakuweza kuvumilia kilio cha mtoto wake. Alikunywa dawa za kulevya na kumpiga mtoto wake kwa ngumi, akivunja mbavu na kutoboa mapafu yake.

Belinda mwenye umri wa miaka tisa aliishi katika hofu ya mara kwa mara ya unyanyasaji wa kijinsia kutoka kwa mjomba wake. Mama yake hakujali. Kaka na dada zake walicheka tu na kumdhihaki.

Kuzorota kwa kutisha na kukata tamaa katika ghetto kulinishangaza. Ilikuwa kama kuingia katika ulimwengu tofauti: njaa, unyanyasaji, dawa za kulevya, kifo, mama wa miaka kumi na miwili, watoto haramu. Hakuna mtu aliyepiga jicho. Hakuna mtu aliyejali.

Nilijua kwamba Yesu lazima awe jibu la mahitaji haya makubwa ya kimwili na kiroho. Lakini sikujua jinsi ya kufanya injili iwe muhimu kwa ghetto.

Njia pekee iliyonijia ilikuwa uinjilisti wa watu wengi. Kwa hivyo nilianzisha vilabu vya Biblia vya watoto huko Watts. Watoto wengi walikuja. Wote walitaka "kumkubali Yesu"! Na wote walitaka kuleta marafiki zao. Akina mama walithamini watoto wao "kupata dini," na vijana walikuwa na hamu ya kujua ni lini vilabu vitaanza kwao. Ndani ya miaka michache wajitolea 300 wa vyuo vikuu vya Kikristo walijiunga nami katika kufundisha masomo ya Biblia ya kila wiki kwa mamia ya watoto.

Tulipanga mikutano ya uinjilisti. Watu wengi walihudhuria—wengine ili tu kuwaona "wale wazungu." Ningehubiri ujumbe rahisi wa wokovu, na mara kwa mara karibu kila mtu angeinua mkono wake kuonyesha hamu ya kusamehewa dhambi zake na kuwa na amani na Mungu. Kwa uangalifu tulijaza kadi za maamuzi na kwa uaminifu kutuma nyenzo za ufuatiliaji kwa kila mwongofu mpya, bila kutambua kwamba wengi wao walikuwa hawajui kusoma na kuandika.

Ningeomba na mraibu au mtoto aliyepuuzwa, nikisema "Mungu akubariki," na kisha niondoke. Kwa kuwa sikuweza kuwachunga Wakristo hawa wote wapya, nilifikiri kwamba Roho Mtakatifu angewatunza.

Mamia ya watu katika ghetto ya Los Angeles "walimkubali Kristo." Marafiki zangu walinipapasa mgongoni na kunihakikishia kuwa nilikuwa nikifanya kazi nzuri. Nilitaka kuwaamini. Na kwa muda, nilifanya.

Lakini kadiri miezi ilivyochanganyika katika miaka, ilibidi nikiri kwamba kulikuwa na tatizo kubwa. Pamoja na maamuzi haya yote kwa ajili ya Kristo kungekuwa na maisha yaliyobadilishwa—mamia yao. Lakini kwa bidii nilivyotazama, sikuweza kupata hata moja! Kuna kitu kilikuwa kimeenda vibaya.

Kwa sehemu kwa sababu ya kiburi, kwa sababu ya ujinga, niliendelea kutumaini mambo yangejirekebisha kwa namna fulani. Lakini sikuweza kutikisa hisia ya kutafuna kwamba kila kitu kilikuwa bure. Hakukuwa na matunda ya kudumu. Kiwango cha mauzo katika vilabu vyangu vya Biblia kilikuwa kikubwa sana. Vijana tofauti walikuja kila wiki. Vijana ambao walikuwa wamejifunza juu ya Kristo wakiwa watoto bado walikuwa wa kirafiki, lakini walikuwa wapimp, makahaba au wasukuma. Watoto wa zamani wa kilabu cha Biblia walikuwa wakikimbia na magenge ya mitaani. Ilionekana kana kwamba injili haikufanya kazi.

Nilivunjika moyo. Nilikaribia kuacha.

Kwa kukata tamaa nilienda kwa Neno la Mungu. Kwa mara ya kwanza maishani mwangu nilitaka kuona kile Mungu alisema, badala ya kuthibitisha kile nilichojua tayari.

Niliposoma Mathayo 28:19,20, nilipokea ufunuo wa kushangaza. Agizo la Kristo kwa Kanisa Lake halikuwa "kufanya waongofu," lakini "kuwafanya wanafunzi." Hiyo ilikuwa hivyo! Ingawa sikuelewa maana zote, nilijua mara moja kwamba ufuasi ulikuwa kiungo kilichokosekana katika huduma yangu.

Nilikuwa na mamia ya noti kwenye ukanda wangu wa uinjilisti, lakini sikuweza kupata Mkristo mmoja aliyekomaa. Nilikuwa nimetangaza injili, lakini nilikuwa nimeshindwa kufanya wanafunzi.

Kadiri nilivyojifunza Agano Jipya, imani yangu mpya ilizidi kuwa thabiti. Uanafunzi ndio njia pekee ya kuepuka utapiamlo na udhaifu kwa watoto wa kiroho ambao ninawajibika kwao. Ni njia pekee ambayo itazalisha Wakristo waliokomaa ambao wanaweza kubadili uozo wa kimwili na kiroho katika ghetto.

Nilijua Mungu alikuwa amehuzunishwa na njia yangu ya awali ya huduma. Nilijitolea kwamba kuanzia wakati huo na kuendelea ningeelekeza kila rasilimali ambayo Bwana angenipa katika kufanya wanafunzi.

(uk. 11-14)

hatua 6 *Maliza kwa kushiriki maombi ya maombi ya kibinafsi na kila mtu akiomba maombi mengine.*

Chanzo: Kufanya mwanafunzi na Dk. Keith Philips. Pub. na Kampuni ya Fleming H. Revell, 1981. ISBN 0-8007-1181-5. Utangulizi wa Robert E. Coleman. Yaliyomo (isipokuwa maswali ya masomo) yamechukuliwa kutoka kwa kitabu bila marekebisho

Iliyorekebishwa 20261011